

DELFI ROCA
Membre del consell nacional d'SDP

El paper dels sindicats, avui

El neoliberalisme imperant considera que són un obstacle per a les polítiques extractives

Dilluns, 1 de maig, és el Dia del treball. Els sindicats de treballadors, últims baluards de defensa de les classes populars, en són els protagonistes. S'enfronten a les agressions d'un capitalisme sense complexos, l'objectiu del qual és aconseguir el desmantellament de l'Estat del benestar. Fins i tot, vol eliminar qualsevol mostra de resistència popular.

Tant és així que el neoliberalisme imperant ha aconseguit que la imatge dels sindicats sigui dolenta. La raó és simple. Són un obstacle per a l'aplicació de les polítiques extractives, aquelles que equiparen les persones amb les mercaderies; es compren barates, es mantenen a un cost baix i un se'n pot desprendre a preu de saldo.

Parlo de la política salarial: això són faves comptades. Poc importen les conseqüències del creixement sostingut de la desigualtat social. Ni l'absència de reflexió de la nostra relació simbiòtica amb la natura. El que compta és el benefici a curt termini.

El poder uniformador dels corrents ideològics imperants posa contra les cordes els sindicats tradicionals. Mentrestant, veiem els efectes de la força de la destrucció creativa. Aquella que arrasa sectors productius fins fa poc rendibles i crea espais per a l'aparició d'activitats noves, ahir inimaginables.

Qui ens hagués dit que en tan breu espai de temps sorgiria la plutocràcia digital universal de multibilionaris d'in-

ternet? O que, en un tres i no res, es passaria d'haver de fer multitud de tràmits i pagar a intermediaris per llogar un habitatge a poder-ho fer des del propi telèfon amb tan sols tres clics? Sí, la digitalització ha obert la porta a la intel·ligència col·lectiva.

Quin ha de ser el rol dels sindicats en aquesta nova era digital? Tan sols puc imaginar noves funcions perquè els sindicats trobin noves utilitats en la situació actual. Una

Cotitzaran els robots a la CASS? Quin impacte en el PIB tindrà la robotització?

Si l'objectiu és reduir costos, cauran la recaptació tributària i la seguretat social

situació de risc, donat que la digitalització, mal gestionada, pot comportar un augment de la concentració de riquesa i, consegüentment, un augment proporcional de la desigualtat social. Cal garantir, doncs, que tothom tingui accés a la xarxa digital, independentment de la seva situació. Dit altrament, reivindicar que l'accés a aquesta infraestructura de comunicació sigui un dret fonamental, que ha d'arribar a tothom igual.

Un altre punt d'acció sindical és la possibilitat que el món digital ofereix a les empreses d'efectuar una vigilància altament intrusiva dels treballadors. Fins a quin punt s'ha de permetre l'ull que tot ho veu durant les hores de feina? Com encabir-ho en el Codi de relacions laborals?

Tanmateix, cal tenir en compte els nous llocs de treball que la destrucció creativa està generant. Se'n perdran més que no se'n crearan. A més a més, la robotització farà fora aquells treballadors que no siguin capaços de donar cap valor afegit a la seva feina. L'humà que no pugui aportar aquest plus serà substituït per una màquina, sense ànima, però amb una productivitat fora de sèrie. Cotitzaran els robots a la Seguretat Social? Quin és l'impacte actual de la robotització en el nostre producte interior brut? Per exemple, les màquines de neteja, que no cotitzen a la Seguretat Social, compensen el que cotitzava la colla de treballadors que feien la seva feina? Perquè la utilització de la robotització i la digitalització, amb l'objectiu de reduir els costos i, en conseqüència, prescindir de llocs de treball, fa minvar la recaptació d'impostos i dels ingressos de la CASS. També em puc imaginar uns sindicats més col·laboratius, que ofereixin als treballadors afiliats serveis complementaris de gestió, compres agrupades, lleure o jubilació. Per posar uns exemples.